

ע"פ 8505/09/16 - מוחמד האדיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 8505-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מוחמד האדיה
ע"י ב"כ עו"ד חנאא

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ'), מיום 26/6/16, בת"פ

10972-05-14

כללי

1. המערער הועמד לדין ביחד עם חברה בע"מ, העוסקת בתחום המסגרות, אותה הוא מנהל. המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה של החברה לשנים 2009-2011, ובנוסף בעבירה של אי הגשת דו"ח אישי שלו לשנת המס 2011. המערער נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

טענות הצדדים

2. לטענת המערער, בין היתר, לאחר תחילת ההליכים ולאחר שניתנה למערער האפשרות להסיר את המחדלים, הוגש הדו"ח האישי לשנת 2011 (האישום הרביעי). באשר ליתר הדוחות, לאחר שהמערער הגיע להסדר שומה, סרב פקיד השומה למסור ההסדר (שנחתם) בלא שיימסרו המחאות דחויית להסדרת החוב. המערער, לאור מצבו הכלכלי

עמוד 1

ולאור עמדת הבנק, לא יכול היה למסור המחאות ועל כן התקיימו לבסוף טיעונים לעונש ללא הצגת הסדר, אף שהמערער ביקש לקבל שוברים לתשלום החוב, אך לא נענה לכך. על כן, כך נטען, קביעת בית משפט קמא לפיה 'טרם הוסרו המחדלים' יש לסייגה בכך שהמחדל האישי הוסר והמחדל הנוגע בדוחות ניתן היה להסרה לאור האמור לעיל. נטען כי עקרון בסיסי בענישה הנו ענישה אינדיבידואלית המביאה בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, ובעניינו של המערער לא כך היה: לא ניתן משקל מספיק לנסיבות המקרה ולנסיבותיו. עוד נטען כי מתחם העונש הראוי בעניינו של המערער הנו מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופת מספר חודשים, ולא כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא, ובוודאי שלא אמור להיות קשר בין ההליך הפלילי לבין תשלום ההסדר. עוד נטען, כי בשנים האמורות אמנם המערער לא הגיש דוחות אך פעל כדין: שילם מע"מ וניכה מס במקור. באה הפניה לפסיקה שנטען כי יש בה לתמוך בהקלה בעונשו של המערער וכן לכך שהיה ויש מקום להביא שאלת שיקומו של המערער בשיקולי הענישה. לסיכום, נטען כי מדובר בסכום קנס דמיוני מבחינת המערער ויש להורות על ביטול רכיב המאסר בפועל, או, לחלופין, לאפשר למערער לרצות המאסר בדרך של עבודות שירות ולהורות על פריסה ארוכה מאוד של סכום הקנס.

מנגד, ב"כ המשיבה הפנה לכך כי מתחם הענישה שהתבקש על ידי המאשימה התייחס לכל עבירה בנפרד, באה הפניה להחלטות בעניינים דומים, ונטען, לאור כך, כי יש לדחות הערעור.

דין

3. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים ועברו הנקי מפלילים. כמו כן, יש להתחשב בכך שכתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים מהמועד בו היו המערער והחברה אמורים להגיש את הדוחות האחרונים. מאידך, לחובת המערער נזקפת העובדה שעבירות המס ביצוען קל ואכיפתן קשה, ולפיכך, נדרשת ענישה הרתעתית והולמת. הכלל הנוהג בפסיקה קובע כי ככלל יש להשית מאסר בפועל בגין עבירות של אי הגשת דוחות במועד. במקרה דנן, מדובר בעבירות שנמשכו באופן רציף על פני שלוש שנים. בית משפט קמא התייחס לכך שמטיעוני הצדדים עולה כי מחזור ההכנסות המצטבר של החברה, לאורך התקופה, עולה על 3.5 מיליון ₪. כמו כן, בסופו של דבר, המחדלים לא הוסרו והדוחות לא הוגשו. זאת, חרף הארכת ההליך למשך כשנה וחצי לבקשת המערער והחברה במטרה לאפשר להם לפעול להסרת המחדלים. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם, למעט בנושא הקנס, שכן המדינה עתרה לקנס בסכום של 10,000 עד 15,000 ₪ (ראה פרוטוקול מיום 7/6/16 עמ' 12). לפיכך, בנושא הקנס הערעור מתקבל, הקנס יעמוד על 10,000 ₪. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

הקנס ישולם עד ליום 1/5/17.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 6/4/17, עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד